

noma z njihovo ličnostjo, torej je skoro brezvspešno staviti nasvete. 3. Ko izbiraš očala, vprašaj, ako moreš, kakega zdravnika ali vsaj izvedenca, kakšnih očal da potrebuješ. Kupec ti tega ne bode povedal. Njemu je na tem, da proda blago, nikakor ne na tvojem zdravju, za katero moraš sam skrbeti. Ako se pa ne moreš obrniti do izvedenca, pa vsaj izberi take naočnike, ki ne bodo prehudi ali preostri; ko gledaš, ne sme te v očesu skleti, ampak zdeti se ti mora prijetno.

Sicer pa nikar ne bodi preveč v skrbeh, ako si našel kratkovidnost. Pomagaj si tako, kakor sem svetoval, drugo pa prepuščaj božji previdnosti. Preveliko skrbeti, vedno misliti na svojo

bolezen in težavo, svoje misli — naj tako rečem — v očeh imeti, to le pomnožuje zlo in kvari oko. Tudi kratkovidno oko ti utegne ostati krepko do pozne starosti. Enako se ni treba preveč bati delovanja z očmi. Koliko kmetov in delavcev pride v starosti ob vid, ki si ga niso pokvarili v šoli in živeli v prosti naravi. Nasproti pa imajo tudi taki, ki so veliko čitali in pisali, vendar le v starosti dober pogled.

Skoro nepotrebno je omenjati, da nisem obravnaval tvarine z vednostno natančnostjo,¹⁾ ampak toliko, kolikor utegne vsakega čitatelja zanimati in vsakemu koristiti.

Slovstvo.

SLOVENSKO SLOVSTVO.

Grška mythologija. Po nemški mythologiji Grkov in Latincev H. Viljema Stoll-a poslovenil Lavoslav Koprivšek, c. kr. gimn. profesor. Novomesto. 1887. Natisnil in založil J. Krajec. »Narodne biblioteke« 27., 28. in 29. snopič. Str. 144. Cena 45 kr.

V. Stoll-ova dela o grški in rimski starodavnosti so dobro znana. Del njegove mythologije imamo v slovenskem prevodu pred seboj. Gosp. prelagatelj je pač imel precej vzrokov, da se je lotil Stollovega dela in ne kakega drugega. Seveda, ko bi nam bil podal izvirno delo, v katerem bi bil vsaj tu pa tam grško-rimska božanstva primerjal s slovanskimi, bili bi mu še bolj hvaležni. Pri prevodu se le pregostokrat zgodi, da zgubi jezik ono lahkoto, katera je tako prijetna v vsakem spisu in potrebna spisom za mladino.

Hvalno moramo omenjati, da so slike dostojne in le prositi moramo gosp. izdajatelja, da bi se enakega pravila držal tudi v drugih zvezkih. Morebiti bi se tudi v opisovanju dalo kaj izpustiti, kar bi žalilo rahlo mlado srce.

Vrednost knjige za slovensko občinstvo bi bila mnogo večja, ako bi tudi kaj ozira bilo na našo pravo razodeto vero. Vem, kaj mi bode odgovoril prelagatelj: »poglej na naslov knjige!« Toda, ako govorimo že o verskih nazorih, ni pač težko omenjati one prave vere, katero imajo vsi čitatelji. In koliko se dá v mythologiji pojasniti z razodetim sporočilom! (Prim. Lüken, Götterlehre, IV.)

Pa s tem že bolj ocenjujem delo, nego prevod. Prelagatelj naj rabi rad in obilno ono prostost, ki jo ima v prevajanju znanstvenega dela. Za nas

je vendar-le najimenoitnejše, da imamo mythologijo, če tudi ne Stoll-ove.

Gospod prelagatelj piše Jo (enozložno?), Plataea, Pytski in Delphski, »tega Aristoijs« itd. — kar so nedoslednosti; nam. moraličen pišimo: moralen.

Pravemu uvajanju klasične starodavnosti v naše slovensko slovstvo želimo najboljšega vpeha.

Naš cesar Franc Jožef I. Spomeniški spis o štiridesetletnici njegove vlade. Za slovensko mladino priredil učitelj. Tiskala in založila Ig. pl. Kleinmayr in Fed. Bamberg v Ljubljani. 1888. 12°. Str. 32. Z barvano cesarjevo sliko na čelu. Cena posamičen. 18 kr. Od 100 izt. do 10.000 se cena znižuje od 15 do 12 kr. — Res krasna knjižica! Olepšana je z vsemi tiskarskimi sredstvi. Vsebina je polna navdušenja za našega cesarja in naše cesarstvo.

Nov slovenski list. V Gorici bode izdajal gosp. dr. Anton Mahnič, profesor bogoslovja, list, »ki bo razpravljal vprašanja, segajoča v življenje, načelno«. List bo izhajal vsake tri mesece po jedenkrat. Cena še ni določena, a ne bo presegala 2 gold. Naročuje se pri imenovanem izdajatelju.

¹⁾ Morebiti bom obravnaval isto stvarino z druge strani in za druge potrebe ob drugi priliki, ko bode imel list več prostora. Kdor želi več pouka, dobi ga v: Ueber Augen, Augenübel, Kurzsichtig- und Weitsichtigkeit itd. Eichstädt, 1824; Die Pflege der Augen im gesunden und kranken Zustande. Berlin, 1841; Das Auge und seine Pflege im gesunden und kranken Zustande. Leipzig, 1879. Žalibog, da se človek največ uči iz svoje lastne skušnje.